

ПОСЛАНИКА МУХАММЕДА ЈЕ УЗВИШЕНИ БОГ ЧУВАО ОД СВИХ СПЛЕТКИ И ПОКУШАЈА АТЕНТАТА

حماية النبي - صلى الله عليه وسلم - من كل ما يكاد به ونجاته من كل
محاولات الاغتيال

<Српски – Serbian – صربي>

др. Абдул-Мухсин бин Зебн ел-Мутајри

د. عبد المحسن بن زين المطيري

Превод: Амра Дацић

Рецензија: Ирфан Клица

ترجمة: عمرة داتسيتش

مراجعة: عرفان كليسا

Мухаммеда – мир над њим – је Узвишени Бог чувао од свих сплетки и покушаја атентата

Ово је уједно и аргумент на основу којег су и јевреји доказали истинитост Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим.

У предаји која је забележена од Аише, Бог био задовољан њом, наводи се да је Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, био зачаран од стране Лебида ибн Ел-'Асама.

Ибн Са'д бележи предају од Омера ибн Ел-Хакема који је рекао:

„Када се у месецу зул-хиџету Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, вратио са Худејбије и када је наступио месец мухаррем седме године, дошли су јеврејски прваци Лебиду ибн Ел-'Асаму - а он је био врачар и савезник племена Бени Зурејк - па му рекоше: 'Ебул-'Асама, ти си највештији међу нама у враџбини. Покушали смо да зачарамо Мухаммеда, међутим, безуспешно. Одредићемо ти награду ако му направиш делотворну враџбину!'" У другој верзији предаје се наводи: „Сестра Лебида ибн Ел-'Асама казала је: 'Ако је веровесник, о томе ће да добије обавештење, а ако није, ова враџбина ће у потпуности да му помути памет!'“¹

¹„Фетхул-Бари“, 10/237.

Када му је подметнуо чини, уопште му није наудио. Оно што је осећао као највеће деловање враџбине било је то што му се причињавало да чини нешто што није чинио, након чега му је Бог указао на место где су чини постављене, које су, на крају, и уништене.

Такође, забележена је предаја од Енеса, Бог био задовољан њиме, у којој стоји да је једна Јеврејка покушала да убије Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим, тако што му је донела затрованог овчијег мяса и он је нешто од тога и појео. Касније је она доведена и о томе упитана, па је рекла: „Хтела сам да те убијем!“ „Бог ти није дозволио да ме савладаш!“ рекао је Посланик. (Бележе Ел-Бухари, 2617; и Муслим, 2190)

Ебу Давуд је забележио предају од Џабира ибн Абдуллаха, Бог био задовољан њима, који је казао да је Јеврејка из Хајбера затрвала печену овцу, а након тога је даровала Божијем Посланику, нека су Божији благослов и мир над њим. Божији Посланик узео је парче мяса па је појео. Са њим је јела и неколицина његових пријатеља. Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, рече им: „Оставите јело!“, па је послао да се доведе Јеврејка, коју је позвао и рекао: „Јеси ли ти затрвала ову овцу?“ „Ко те је о томе обавестио?“, упита га она. Он јој рече: „Обавестило ме је ово што ми је у руци“. „Јесам“, одговорила је. „А шта си тиме желела?“, упитао ју је. „Помислила сам, ако је веровесник, неће да му науди, а ако није, одморићемо се од њега!“, одговорила му је. Потом јој је Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, опростио и није је казнио. (Бележи Ебу Давуд, 4510)

Овакви покушаји забележени су још од првих дана посланства:

Од Ибн Аббаса, Бог био задовољан њиме, бележи се предаја у којој стоји да се група Курејшија окупила у близини Кабе, заклињући се киповима Латом, Уззаом и Менатом² - трећим као најмање цењеним - да ће, када угледају Мухаммеда, сви као један да насрну на њега и неће од њега да се одвоје све док га не убију. Рекао је: „Плачући је дошла Фатима и ушла свом оцу, и рекла: 'Она скупина из твог народа у близини Кабе договорила се да ће да те убију чим те угледају. Сваки од њих ће да запрља своје руке твојом крвљу!' Он јој је рекао: 'Кћеркице моја, донеси ми воду за абдест³.' Он се абдестио и отишао међу њима у цамију. Када га угледаше, рекоше: 'Ено га!' Након тога обореше своје погледе и од страха се укочише на својим местима. Према њему нису гледали и нико од њих није устајао. Божији Посланик пришао је надомак њихових глава, узео је шаку прашине и посуо је по њима говорећи: 'Унаказила вам се лица!' Рекао је: 'Којег год од њих је прашина погодила, погинуо је као неверник на Бедру!'“ (Бележи Ахмед, 3475)

Сличан је био догађај приликом Хицре (исељења из Мекке у Медину), када су неверници желели да ликвидирају Веровесника, мир над њим, непосредно пре његовог одласка. Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, на своје место оставио је Алију б. Еби Талиба, Бог био задовољан њим,

² Идолопклонички кипови и божанства.

³ Верско прање пре обављања намаза.

након чега је изашао из куће и поред тога што су је неверници били у потпуности, са свих страна, опколили. Међутим, Узвишени Бог је заслепео њихов вид па нису могли да га виде.

У вези са овим догађајем Узвишени Бог је објавио:

„И кад су ти неверници замке разапињали да би те у тамницу бацили, или да би те убили, или да би те прогнали; они су замке плели, а Аллах⁴ их је ометао, јер Аллах то најбоље уме.“ (Кур'ан, Ел-Енфал, 30)

У дугачкој предаји од Енеса Ибн Малика, Бог био задовољан њим, које говори о Хиџри, наводи се:

„...Једном се, тако, Ебу Бекр окренуо док их је један коњаник сустизао, и рекао: 'Божији Посланиче, овај нас коњаник сустиже!' Тада се окренуо и Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, и рекао: 'Господару мој, обори га!' Коњ га је збацио, а онда се подигао хржући. 'Божији Посланиче, рече овај, 'нареди ми шта год желиш!' 'Остани ту, рече му он, 'и не допусти никоме да нас следи и сустигне!' Тако је овај на почетку дана био против Божијег Посланика, нека су Божији

---

⁴ Аллах је арапска реч која означава властито име Једног, Јединог, Истинског Бога који је јединствен у свему и није никакав назив за неког посебног Бога муслимана. Корен овог имена је у речи 'илах' која у арапском језику значи бог или божанство, било оно истинито или лажно. Додавањем одређеног члана 'Ел', добија се реч 'Ел-Илах' која је основа имена 'Аллах' којим се означава Један, Једини, Истински Бог који постоји, Створитељ и Господар свега, Једини Који заслужује да се обожава и Једини Кога Његови робови истински обожавају. Сва божанства мимо њега су лажна. Узвишени Бог у исламу има мноштво лепих имена, а име Аллах упућује на сва остала Божија лепа имена. Хришћани и Јевреји који говоре арапским језиком исто тако Бога називају Аллах и то име користе у Библији.

благослов и мир над њим, а на крају дана његов наоружани чувар!“ (Бележи Ел-Бухари, 3911)

Овакви покушаји настављени су и у Медини. Већ претходно смо спомињали Лебида ибн Ел-'Асама, затим затровану овцу у Хајберу пете (хиџретске) године. Овоме још може да се придода и догађај у племену Бени Надир када су, у тренутку када је седео поред њихове куће, (Јевреји) желели да стровале стену на Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим. Овај догађај био је повод да буду протерани из Медине.

Ови покушаји нису били искључиво од стране Јевреја, већ и од курејшијских неверника који су константно настојали да га убију, па чак и након Хиџре.

Од Ибн Шихаба се преноси да је рекао: „Када су се сви идолопоклоници вратили у Мекку, Умејр ибн Вехб пришао је и сео до Сафвана ибн Умејје у близини Кабе. Тада Сафван рече: 'Након толико побијених на Бедру, нека Бог одвратним учини овај живот!' 'У праву си, тако ми Бога, нема добра у животу након што се то десило са њима! Да немам толиких дугова које још не могу да измирим, па и породице којој ништа не могу да оставим, запутио бих се ка Мухаммеду да га убијем и да се тиме моје очи засите! Ја код њега имам ваљан разлог да му кажем, рекао бих му: 'Дошао сам због свог заробљеног сина, рече он.' Рекао је: „Сафван се овим речима много обрадовао, па му рече: 'Ја преузимам сву одговорност за твој дуг и твоју породицу! Имаће све као што има и моја породица! Шта год да буду желели, удовољићу им!' Тако се њих двојица договорише. Сафван га опреми и нареди па му се сабља исполира и премаже отровом. Умејр рече Сафвану: 'Никоме не говори вести о мени неколико дана!' Умејр је

дошао у Медину, са своје јахалице је сишао пред вратима камије и ту ју је завезао. Узео је своју сабљу и кренуо је ка Божијем Посланику, нека су Божији благослов и мир над њим. Када га је угледао Омер који беше у групи са друговима, изненадио се и дошао је Божијем Посланику, нека су Божији благослов и мир над њим, и рекао: 'Божији Посланиче, немој му ништа гарантовати!' Он му рече: 'Уведите ми га!' Омер изађе и нареди друговима да уђу код Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, и заштите га од Умејра. Омер и Умејр уђоше код Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, а Умејр беше опасан својом сабљом. Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, рече Омеру: 'Одмакни се од њега!' Када му се Умејр приближио, рече: 'Добро јутро!, а то је био пагански поздрав. Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, одговори му: 'Бог нас је почастио бољим поздравом од тог твога поздрава! Дао нам је да наш поздрав буде поздрав становника Раја, селам (мир)!' Умејр му рече: 'Донедавно си га употребљавао!' Посланик га је упитао: 'Због чега си дошао, Умејре?' 'Дошао сам због заробљеника којег сте заробили! Допустите нам да се искупе из ропства, па ви сте наши најближи и наша породица!' 'Због чега си опасао сабљу о свој врат?', упитао га је Посланик, а он је одговорио: 'Бог нека уништи све сабље, ништа нам добро нису донеле! Заборавио сам да је оставим када сам сјахао!' Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, упитао га је: 'Истину ми реци, због чега си дошао?' 'Па, дошао сам само тражећи заробљеника!, одговорио је он. Тада га је упитао: 'Шта си се договорио са Сафваном док сте били у близини Кабе?' Чувши то, изненади се Умејр, па рече: 'Шта сам се договорио?' Рече му: 'Да ћеш да се осветиш због побијених ако ће он да се

брине за твоју децу и ако ће да измири твоје дугове! Међутим, Бог се испречио између тебе и твога наума!" Умејр тада изјави: 'Сведочим да си ти Божији посланик и сведочим да нема другог истинског божанства осим Бога. Божији Посланиче, сматрали смо да је лаж то да ти долази објава и оно са небеса! Овај разговор између мене и Сафвана - као што ти рече - био је у близини Кабе и за њега апсолутно нико није знао! Бог те је о томе обавестио, и хвала Богу који ме је довео овде!' Овом догађају су се обрадовали муслимани. Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, рече: 'Седни мало, Умејре!, а друговима нареди: 'Подучите вашег брата Кур'ану!' Ослободио је и његовог заробљеника. Умејр га упита: 'Божији Посланиче, дозволи ми да се вратим Курејшијама па да их позивам Богу у ислам⁵, можда их Бог упути!' Божији Посланик му је дозволио, па се он вратио у Мекку. Сафван је Курејшијама говорио: 'Радујте се убрзо победи због које ћете да заборавите шта се догодило на Бедру.' Који год би путник стигао из Медине, питао би га да ли се шта десило у Медини? Тако је стигао један човек и казао им: 'Умејр је прихватио ислам.' Идолопоклоници су почели да га проклињу, а Сафван рече: 'Тако ми Бога, никада са њим нећу да проговорим нити ћу да му икада имало користим!' Након тога је стигао Умејр, па их је позивао у ислам и трудио се на различите начине да их саветује. Његовим узроком многи су прихватили ислам.⁶

⁵ Ислам је арапска реч која значи *преданост, покорност* (Узвишеном Богу). Етимолошки, изводи се из истог корена као и реч 'селама' која значи *мир*. У општем значењу ислам није нека нова вера, већ је то једна те иста Истина коју је Узвишени Бог објављивао преко својих посланика сваком народу. У ужем значењу ислам представља оно са чиме је Узвишени Бог послао последњег Божијег посланика, Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим. То је вера која је објављена целом човечанству.

⁶ „Ел-Исабе фи ма'рифетис-сахабе" од Ибн Хаџера, 4/726.

Осим наведених, бројни су и други покушаји извршења атентата на Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, који су безуспешно окончани. Све то говори о истинитости речи Узвишеног:

„А Аллах ће те од људи штитити!“ (Кур'ан, Трпеза, 67)

Такође, то указује на истинитост Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим, као и на то да је био заштићен од свих непријатности како би могао да у потпуности достави Божију веру. То је био један од разлога због чега се Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, толико често излагао смрти, а и поред тога био је смиреног срца, непоколебљив и одважан. У неким ситуацијама налазио се у раљама смрти - што неки кажу - попут околности у битки на Хунејну, на Ухуду и другим биткама. Забрањено је људима да му буду лични телохранитељи оног тренутка када је сазнао да ће Бог да га штити. Приликом Хиџре, када су идолопоклоници дошли надомак пећине и када их је само поглед једног од идолопоклоника према својим ногама делио од тога да буду откривени, Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, осетио је велику зебњу и страх код Ебу Бекра ес-Сиддика (Искреног), Бог био задовољан њим, па му је казао: **„Не очајавај, Бог је, заиста, са нама!“**⁷

Колика ли је то била постојаност!? Које то још срце може да поднесе, да у оваквим деликатним ситуацијама остане смирено?! То је било истинско посланство!

⁷Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 40. Ову предају забележио је Ел-Бухари, 3615.

Узвишени Бог је рекао:

„Ако га ви не помогнете, па - помогао га је Аллах онда кад су га они који не верују присилили да оде, кад је са њим био само друг његов, када су њих двојица била у пећини и када је он рекао другу своме: "Не брине се, Аллах је са нама!", па је Аллах спустио поуздање Своје на њега, и помогао га војском коју ви нисте видели и учинио да реч неверника буде доња, а Божија реч, она је - горња. Аллах је силан и мудар.“ (Кур'ан, Покајање, 40)

У том смислу је и значење речи Узвишеног о Нуху (Ноји), нека су Божији благослов и мир над њим:

„Кажи им повест о Нуху (Ноји)! Кад он рече народу своме: 'О народе мој, ако вам је досадио мој боравак међу вама и моје опомињање Аллаховим доказима - а ја се стално уздам у Аллага - онда се, заједно са божанствима својим, одлучите, и то не кријте; затим то нада мном извршите и не одгађајте!'“ (Кур'ан, Јунус/Јона, 71)

Или пак, речи Худа (Ебера), нека су Божији благослов и мир над њим:

„'Ја позивам Бога за сведока' - рече он - 'а и ви посведочите да ја немам ништа са тим што ви Њему ширк⁸ чините, поред Њега; и зато сви

⁸Ширк у језичком смислу значи *приписивање, изједначавање и упоређивање*. У термилошком смислу ширк представља обожавање неког другог мимо Бога преписујући му оно што је својствено само Богу. Ширк се због тога назива и многобоштвом, и то је највећи грех који води вечно у Пакао и којег Узвишени Бог неће опростити осим ако се човек пре

заједно против мене лукавство смислите и нимало ми времена не дајте, ја се уздам у Аллаха, у мога и вашег Господара! Нема ниједног живог бића које није у власти Његовој; Господар мој заиста поступа праведно.“ (Кур'ан, Худ, 54-46)

Са обзиром на то да су уживали заштиту од Узвишеног Бога, веровесници се никога нису бојали!

Одломак из књиге „Непоречиви аргументи о истинитости посланства Мухаммеда мир над њим“, аутора др. Абдул-Мухсина бин Зебна ел-Мутајриа

смрти не покаје. Ширк је супротан монотеизму и поништава сва добра дела. Примери великог ширка су: сматрање да Бог има сина, упућивање молитве неком другом мимо Богу, заветовање у нечије друго име мимо Божијег итд. Особа која чини ширк назива се мушриком.

